

arst Jum nala tahtmisenest nink nō'wuwist holip! Wi-
mate lastas weel kala sonest werd, nivaljo kui én-
nege tulley, fest kui perremees omma arstimise hinda
peap masma, sis ta tahhap ta se eest mitta närra
sada. Sedda ennamb arst hobbesega müllap, sedda
surembas arwatas temma tarfust, sedda tullusambas
temma arstimist. Nahwas tahhap arstimisega, kui
hobbesel mitta wigga om, sedda parrandada, ehk se
läbbi eentuslewat wigga terve ajastaja vale hobbes-
mant ärrafeelda. Kui küsitas: Mes hobbesel wig-
ga? Sis kostwa: hobben ei sō ni häste, kui énne
sedda, täl ömma hamba ülle talwe pikas jānu,
werri om täl paksus jānu, sepärrast wajja hambid
ärratougata nink sunst nink kalast werd laske.

Tötte om, et hobben aoti nirgi fögiga om
nink keake ei tija, mes asia pärast ta toito ärapöl-
lep. Sissi ei olle rásse ärratutta, kuis se tulley, et
hobben fewwajal ni rõemaste ei tahha pikki olgi
suhe wötta, kui se vale mötlet, et pois, ke mõisa lei-
wast tallomehhe toido vale saap, pühhi aigo, kui
mõisapoisi kapstaga zealihha sôwa, et higgi otsa päält
zilgup, pikki hambi tallo lârwa man agganaleiba
järtap. Kas se immes pánnu, et hobben fewwajal
sure himmoga kuiwe hainu ehk olgi ei hara, kui ta
eddimäst willati täut torest hainu om maitšnu, es-
siärralikult, kui wanna haina tolmotse nink olle kop-
pitetu ömma? Tark majjamees tijap sedda eßike,
et, kui ellaj parrembat om sanu, ta ennamb halwaga
ei tahha leppi; tark majjamees kannap se eest hoolt,
et hobbesel toit ülle talwe ärra ei rikku, zilgutab
mõnnikörd weidi sola vale, kui ta suiva toito hob-
besele etteheidap, nink lodap se vale, et kui ellaj
wârske haina vale saap, fögi himmo eßike ellajale
jäalle kätte tulley nink aadrilasfmist nink susädmist ei
tarwita.

Kes se wasta omma wanna jónni fewwajatsest

arstimisest tahhaks jäalle ettetúrwa, se olgo vorremb
waik. Sest ligetargemb nõuw, hobbeste nink mu
koddoesslajide mant pöddemist ärrafeelda, om se:
Aluna omma ellajale talvel hääd kuiwa assent, kost
lae alt tuul häste läbbikäip, ent ellaja vale ei puttu,
tällita omma ellajat holega nink ärra vango tälle lijalt
tööd vale. Kes seddawisi ei tahha omnia ellaja eest
hoost kanda, selle hobben ei sa fewwajatse aadrilasf-
misse nink susädmise läbbi pöddemise eest tullewa few-
wajani hoijetus, enge se om nisamma palio, kui tõm-
bas vertenaine pühhapäival ferritohé münnen undru-
üle pa nink mötles se läbbi näddala otsa henda wihma
eest warjata.

Segipärrast ei wõi nimmitetuid arstimisi hupi
ärravölleda, nink neid ligipoli tölbmatas laita. Sest
johhup mõnnikörd, ehk kui mitte saggede, et hobbesel
taggumetse hamba ei olle ütetossa väält ärrakullunu
nink kottuside terrawa nukka párrajänu. Ne lõikawa
sissestpoolt kele sisse, wâljast poolt misale libba sisse,
terwa hobbesele haiget nink ei lasse täl súrwa. Sedda
wigga wõip pea ärratutta nink kui förmega hiljakeste
pärrakaet, lõ'wrat rutto neid kottusid kätte, kos hám-
maste wigga om. Ent se wasta ei sa fest abbi, et
harrinni wiñl nakkat suud säädma, sunst werd lastma
ehk kele alt käsnaleisi ärralõikama, enge om willand,
kui terrawid hámaste nukke wiliga õgwendetas, ni
et hobben jäalle ilma wiggata wõip súrwa.

Ka aadrilasfmine om ðigel aijal nink ütte ehk
töise wigga man wâga hä nink tullulik; ent aadri-
lasfmine läbbi wõip ta suur kahjo sundida, kui sedda
ilm ajsata wanna harrinni wiñl egga fewwaja et-
terwöetas, eßiärralikult säratse hobbesel man, ke ülle
talwe nâlga om nânnu nink toido puduse pârrast
lahjas jânu. Mõnnikörd wõip hobben fa mõismata
aadrilasfmine läbbi ärralõppeda nink nün meie maal
om sârane kord nûud ildaigo weel sundinu. Se om